

Nr 395.

Av herrar **Staxäng** och **Olson** i Göteborg, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 224, angående den statliga vägorganisationen samt vissa vägväsendet berörande anslagsfrågor.*

För vägunderhållets ledning och övervakning i Göteborgs och Bohus län har vägförvaltningen därstädes enligt Kungl. Maj:ts förslag, förutom vägmästare, tilldelats 1 vägingenjör (A 26), 1 ingenjör med deljämsgöring även på projekteringsavdelningen (A 21) och 1 övervägmästare (A 16). Vägbyggnads- och projekteringsavdelningen inom sagda vägförvaltning har vidare tilldelats 1 vägingenjör (A 26) och 1 ritare (A 12). Angående arbetets uppdelning föreslås vidare att den vägingenjör som tilldelats projekteringsavdelningen förutsättes fördela sin arbetstid lika mellan underhåll, å ena, samt projektering och byggande, å andra sidan.

Å nuvarande vägingenjörskontor tjänstgöra, förutom vägingenjören, 3 ingenjörer och 3 skrivbiträden. Härförutom ombesörjas alla undersökningar av s. k. behörighetsförklarade ingenjörer med sina biträden. För de s. k. statliga beredskapsarbetena äro anställda 1 arbetschef och 1 arbetschefs-assistent jämte 2 å 3 skrivbiträden.

Som arbetsuppgifterna ej endast bliva betydligt utökade för den nu föreslagna vägförvaltningen i förhållande till vägingenjörskontorets utan även den av Kungl. Maj:t nu föreslagna »halveringen» av befattningshavarnas tjänstgöring såväl praktiskt som rent organisatoriskt kommer att verka hämmande på arbetet, anse vi det nödvändigt att personalstaten vid Göteborgs och Bohus läns vägförvaltning utökas med en ingenjörsbefattning (A 21). Underhållsavdelningen och projekteringsavdelningen komma då att tilldelas vardera 1 ingenjör i samma tjänsteställning. För den av oss föreslagna utökningen av ingenjörsbefattningarna för ifrågavarande vägförvaltning tala också följande vägande skäl.

Inom länet äro belägna ett flertal större städer såsom Göteborg, Mölndal och Uddevalla med ett innevånareantal nu av i runt tal 285 000, 17 000 och 17 000 resp. jämte en del mindre städer såsom Lysekil, Strömstad, Kungälv och Marstrand med resp. 5 300, 3 000, 3 500 och 1 300 innevånare.

Det bohuslänska landskapets topografi är mycket ojämn med höga berg och trånga dalar samt med långt in i landet trängande nästan fjordliknande vikar. Dess geologiska förhållanden äro av en synnerligen ojämn och i byggnads- och vägunderhållshänseende — med hänsyn till den s. k. bohusleran — av mycket svårbedömlig och besvärlig struktur. De meteorologiska och hydrografiska förhållandena göra vägunderhållet — såväl om vintern med de hastigt kommande s. k. isbarksbeläggningarna som om sommaren med

dess mycket häftiga regn med hastig avbördning på grund av markens oemottaglighet för vatten — mycket arbetsamt och besvärligt.

Som ett exempel på huru ett regn kan förstöra vägarna i länet kan nämnas, att år 1939 i juli månad kom ett häftigt regn, som varade c:a 20 minuter. Reparationen av skadorna efter detta regn å vägarna i de trakter, det gick över, drog en kostnad av c:a 130 000 kronor. Flera liknande regn förekomma nästan varje sommar över någon del av länet.

På grund av den livliga trafiken i och runt städerna samt de svåra naturförhållandena blir vägunderhållets skötsel mycket betungande och arbetskrävande i detta län i förhållande till många andra läns.

Kungl. Maj:t har vidare föreslagit inrättande av expeditionsvakter vid de 14 större vägförvaltningarna. För vägförvaltningen inom Göteborgs och Bohus län har en dylik tjänst enligt Kungl. Maj:ts förslag icke ansetts nödvändig. Överhuvudtaget anse vi det olämpligt, att Kungl. Maj:t i sitt förslag endast tilldelar vissa vägförvaltningar dylik tjänst, då sannolikt vid varje vägförvaltning kommer att föreligga ett starkt behov av budskickningar och lokalernas bevakning. Beträffande de hos länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län anställda expeditionsvakterna äro de så strängt upptagna av länsstyrelsens arbeten, att vägförvaltningen därstädes ej kan påräkna någon hjälp av desamma. På grund härav föreslås, att nämnda vägförvaltning även tilldelas ifrågavarande tjänstebefattning, en expeditionsvakt i lönegrad Eo 5.

Till biträde åt vägdirektören i hans egenskap av föredragande i länsstyrelsen skall denna anvisa erforderlig personal.

Denna personal måste vara förfaren i såväl juridiska som administrativa spörsmål. Framför allt är det av största vikt för erhållande av fullt kontinuerlig behandling av ärendena och uppsättandet av skrivelser, att nämnda personal blir permanent tilldelad vägdirektörsexpeditionen. Då detta knappast torde kunna göras med härvarande länsstyrelses allt för knappa personal, föreslås, att en särskild tjänst härför inrättas med ställning motsvarande äldre ordinarie landskanslist eller t. ex. i lönegrad A 17.

Med stöd av vad vi ovan anfört få vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 224 måtte besluta, att den föreslagna personalstaten för vägförvaltningen inom Göteborgs och Bohus län utökas med följande fast anställda personal:

1 administrativ tjänsteman i t. ex. lönegrad A 17 som biträde åt vägdirektören i dennes egenskap av föredragande i länsstyrelsen,

1 ingenjör i lönegrad A 21, och

1 expeditionsvakt i lönegrad Eo 5.

Stockholm den 19 maj 1943.

Ernst V. Staxäng.

Erik Olson
i Göteborg.